

จากเมืองไทยมาออสเตรเลีย ของคุณสักการ ฉายฉิม

โดย ธิดารัตน์ วิญญูโสภิต นักเรียนโรงเรียนไทยวัดพุทธรังษี

คุณสักการเป็นชาวจังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ติดกับกรุงเทพฯ แต่ในสมัยที่คุณสักการยังเป็นเด็กได้
แล้วว่า นนทบุรีนี้ถือว่าเป็นต่างจังหวัดเพราะพื้นที่ทั่วไปเต็มไปด้วยสวนผัก สวนผลไม้ ทุ่งนา และนาบัว
การคมนาคมก็ยังอาศัยแม่น้ำลำคลองกันมาก ถ้าต้องการใช้บริการรถประจำทางก็ต้องรอกันเป็นชั่วโมง

บ้านคุณสักการเป็นบ้านไม้ ๒ ชั้น ใต้ถุนสูง ชั้นบนไว้สำหรับพักผ่อนนอนหลับ ส่วนชั้นล่างเป็นลักษณะ
เปิดโล่ง ลมพัดเย็นสบาย ที่ต้องปลูกบ้านใต้ถุนสูงก็เพื่อป้องกันน้ำท่วม ในบางปีน้ำจะท่วมในช่วงเดือน
ตุลาคม พฤศจิกายน เวลานั้นน้ำท่วมเป็นช่วงเวลาที่คุณสักการมีความสุขมากเพราะจะได้เล่นน้ำที่ข้างบ้านได้
บ้าน และน้ำก็สะอาดไม่สกปรกเหมือนเวลานี้ ปกติเด็กๆ จะวิ่งเล่นกันตามใต้ถุนบ้านในขณะที่ผู้ใหญ่หนึ่ง
สังสรรค์กัน ใต้ถุนบ้านมักจะใช้เป็นที่รับแขก

ครอบครัวของคุณสักการมักจะรับประทานอาหารเช้าและอาหารเย็นร่วมกัน ซึ่งเป็นเวลาที่ครอบครัว
จะได้พูดคุยกัน อาหารก็เป็นอาหารไทยทั่วๆ ไป โดยมีข้าวเป็นอาหารหลักและมักจะมียกกับข้าวอีก ๓ - ๔
อย่าง เช่นแกง ผัดผัก ไข่เจียว น้ำพริกกับผักจิ้ม คุณพ่อคุณแม่ชอบต้นไม้มาก พอถึงวันเสาร์ วันอาทิตย์
ก็จะพากันไปที่ตลาดนัดสนามหลวงเพื่อไปซื้อต้นไม้ ยังคงมีต้นไม้ที่ครอบครัวซื้อมาปลูกหลงเหลืออยู่ใน
บ้านอีกหลายต้นเชียวละ

วันสำคัญของครอบครัวก็มักจะเป็นวันเกิดของสมาชิก ก็จะไปทำบุญที่วัดรับศีลรับพรจากพระ ให้ของขวัญ
วันเกิดกัน และไปทานข้าวนอกบ้าน วันสำคัญอื่น ๆ ก็ไม่เคยกำหนดตายตัว แต่เมื่อถึงเทศกาลวันสงกรานต์
ก็จะไปรวมญาติกันที่บ้านคุณตาที่ต่างจังหวัด (ประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตรจากกรุงเทพฯ) ซึ่งเป็นเวลาที่ญาติ
พี่น้องจะมาอยู่รวมกันมากมาย และมีการสาดน้ำสงกรานต์กัน ซึ่งคุณสักการบอกว่าสนุกมากจริง ๆ

ยังมีการร่วมฉลองวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและพระบรมราชินีนาถ โดย
ประชาชนจะประดับไฟหน้าบ้านพร้อมกับการติดธงชาติและพระบรมฉายาลักษณ์ และจะมีการจุดเทียนและร้อง
เพลงถวายพระพรในเวลาเดียวกันทั้งทั่วประเทศ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่สวยงามและประทับใจมาก

คุณสักการมาประเทศออสเตรเลีย (ซิดนีย์) ครั้งแรกเมื่อปี ๑๙๙๒ เมื่ออายุได้ ๒๙ ปี เพื่อศึกษาต่อในระดับ
ปริญญาโทที่ University of New South Wales ในสาขาวิชา Waste Management คุณสักการจบ
คณะวิศวกรรมศาสตร์มาจากเมืองไทย

เมื่อมาถึงครั้งแรกรู้สึกทึ่งว่าหนาวและเงียบมาก แต่ก็รู้สึกซึ่งในความสวยงามของบ้านเมือง ความมีน้ำใจของ
ชาวออสเตรเลีย เพราะระหว่างการเดินทางได้รู้จักพูดคุยกับคนออสเตรเลียบนเครื่องบิน ซึ่งใจดีมากได้แนะนำ
นำสิ่งต่างๆ ให้หลายอย่างและเสนอให้ความช่วยเหลือ ครั้งแรกที่มาได้ไปพักกับครอบครัวฝรั่งที่ Clovelly
ซึ่งได้ช่วยในการปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ๆ และพาไปเที่ยวสถานที่ต่างๆ ด้วย อยู่กับครอบครัวได้ประมาณหนึ่ง
เดือนก็ย้ายไปเช่าแฟลตรวมอยู่กับเพื่อนเพื่อที่จะประหยัดค่าใช้จ่าย และยังต้องทำงานที่ร้านอาหารเพื่อ
เป็นการเสริมรายได้อีกด้วย

ความแตกต่างระหว่างตอนนี้กับตอนนั้นคุณสักการบอกว่า ออสเตรเลียไม่เงียบเหมือนครั้งแรกที่มา คนมาก
รถเพิ่มมากขึ้นการจราจรเริ่มติดขัดดีกว่าอนมาก ร้านค้าเพิ่มขึ้นและหาซื้ออาหารเอเชียได้ง่ายกว่าอนมาก
ร้านค้าเปิดขายทุกวันและปิดช้าขึ้นมาก สภาพบ้านเมืองเปลี่ยนไปบ้างโดยมีบ้าน ๒ ชั้นหลังใหญ่ๆ เมืองมี
การขยายไปรอบนอกและมีชานเมืองใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมาย

คุณสักการเล่าต่อไปว่า มาอยู่ได้ ๓ ปี เรียนจบก็ได้งานทำ และบริษัทส่งไปทำงานที่สาขาในประเทศไทย ๓ ปี ก็เริ่มคิดถึงชีวิตนี้ขึ้นมา ซึ่งในขณะนั้นคุณสักการก็มีครอบครัวแล้ว และต้องการกลับมาที่นี่อีกครั้งหนึ่ง

คุณสักการจึงกลับมาศึกษาต่อที่ Macquarie University และทำงานที่บริษัทเดิมอีก อยู่ได้ประมาณ ๑ ปี ก็เริ่มคิดถึงอนาคตว่าจะอยู่ที่ไหนดี จึงปรึกษากับภรรยา แต่เมื่อนึกถึงอนาคตของลูกอยากให้เราเลือก จึงตัดสินใจที่จะอยู่ที่นี้ต่อไป จึงขอให้ทางบริษัททำเรื่องขอวีซ่าแบบอยู่ถาวรให้และก็ได้มาอย่างง่าย ซึ่งผิดกับตอนขอวีซ่าแบบนักเรียนเมื่อก่อนนี้มาก (คุณสักการคิดว่ากฎหมายของกรมตรวจคนเข้าเมืองเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและทำให้คนเข้ามาเรียนที่นี้ยากมากขึ้นทุกที)

สิ่งที่คุณสักการคิดถึงมากที่สุดที่เมืองไทยก็คือ คุณแม่ ญาติ เพื่อนๆ ความเป็นอยู่อย่างไทยๆ แต่คุณสักการก็กลับไปเยี่ยมบ้านบ้าง และคุณแม่ก็มักจะมาเยี่ยมลูกและหลานอย่างน้อยปีละครั้งเป็นเวลา ๓ เดือน

ประเทศไทยก็มีการเปลี่ยนแปลงไปมากเช่นกัน มีถนนและทางด่วนใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งถ้าคุณไม่ได้กลับบ้านสัก ๒ ปี และต้องขับรถเองในกรุงเทพฯ คุณก็จะหลงทางที่เดียวแหละ มีหลายสิ่งหลายอย่างเหมือนกับที่นี้เช่น แพ้ชันการมีมือถือ วิทยุแจอะหู สะตือ ปาก และปัญหาหาเสฟติด ความแตกต่างก็มีเรื่องอาหารการกิน อากาศ ภาษา ประเพณี ระบบการศึกษาจะแตกต่างกันมากเพราะคนไทยมักจะส่งลูกไปเรียนที่โรงเรียนที่มีชื่อเสียงโดยไม่สนใจว่าจะระยะทางจะไกลแค่ไหน แต่คนที่นี่มักจะส่งลูกไปเรียนโรงเรียนใกล้บ้าน การแข่งขันก็จะสูงในเกือบทุกเรื่องในประเทศไทย

คุณสักการสรุปว่า ชอบชีวิตเรียบง่ายที่นี้ ชอบอากาศที่ยังรู้สึกได้ถึงคามบริสุทธิ์ คุณภาพชีวิตที่ดีกว่าสภาพสิ่งแวดล้อมก็ได้รับการดูแลรักษาให้ดีอยู่เพื่อปัจจุบันและอนาคต แต่เมื่ออยู่ที่นี้ก็ยังสามารถสัมผัสกับชาวไทย เพราะเรามีชุมชนไทย วัดไทย อาหารไทย ทำให้รู้สึกอบอุ่น ไม่โดดเดี่ยว เรายังรักความเป็นไทยและช่วยกันรักษาความเป็นไทยอยู่เสมอไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน